

Bons resultats a l'Autonòmic Infantil de Mislata

text REDACCIÓ

El passat 12 i 13 de Juliol en la piscina municipal de Mislata els nedadors del Club Natació Benicarló Jordi Curto, Joan Ferran Barrachina, José Antonio Adell, Ferran Marzà, Carlos Fuente, Albert Astor, Manuel Montserrat, Lucía Piñana, Marina Herrero i Claudia Campos participaren en el campionat Autonòmic Infantil.

Amb una nodrida presència, 33 Clubs participaren amb un total de 210 nadadors, els nostres representants, com sempre van deixar el pavelló ben alt, així Lucía Piñana va destacar en els 100 m lliures amb la 4a posició i va quedar 5a en els 50 m lliures. Claudia Campos va aconseguir la 6a plaça en els 100 m braça. Joan Ferran Barrachina va destacar en l'equip masculí amb una 9a posició en els 400 m estils.

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

**No deixes per a demà el que pugues fer avui
i abans de tombar-te en l'hamaca...**

Reserva els llibres de text!

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

Número 693-24 juliol 2009 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XV

la veu

de Benicarló

I llavors li vaig preguntar a la meua senyora: on has deixat el paelló, que diumenge vénen a dinar els de Ladispoli?
Doncs et pots creure que no el vam trobar mai!

Un Kylix de 2700 anys

La Policia Local descobreix una plantació de Cànnabis

Un Kylix de 2700 anys

El kylix grec trobat a Benicarló va permetre els investigadors allargar en 100 anys més la iberització d'aquesta zona de la Península. Arturo Oliver fa una crida a divulgar el patrimoni lber.

text REDACCIÓ

Són algunes de les conclusions a les quals s'ha arribat després del curs d'estiu 'Ceràmica grega a Iberia, contacte comercial i cultural en el Mediterrani Antic', que s'ha celebrat aquesta mateixa setmana en el Museu de Sant Francesc (Mucbe) de Benicarló i que organitza el Museu de Belles Arts de Castelló.

Es tracta del cinquè any en el que Benicarló, que alberga un dels més interessants poblats de la zona, celebra unes jornades científiques sobre aquestes temàtiques, en les quals s'ha parlat de pràctiques mortuòries, aplicacions forenses en la investigació històrica o la ceràmica dels poblats de la zona.

"El Puig de la Nau va ser tot una fita en la història pel que fa la ceràmica grega", va explicar Arturo

Oliver, director de les jornades. En aquest poblat es van trobar dues peces d'innegable valor que expressen les relacions comercials en el Mediterrani i la Iberia, com són el kylix del pintor de Penthesilea i altres peces com un fragment d'una copa del pintor grec Hermonax, que representa un mite grec de princeses. Peces de tals característiques es poden contemplar en el parisenc Louvre o en Múnich.

AUDICIONS DE L'ESCOLA DE MÚSICA

text REDACCIÓ

Durant la primera quinzena de juliol, els alumnes de l'escola de Música "Ciutat de Benicarló" han oferit una mostra del treball que han desenvolupat en el centre durant tot el curs.

La Plaça de Sant Joan, espai d'excel·lent acústica, va acollir a un nombrós públic desitjós d'escoltar en diferents jornades als prometedors i joves músics de l'Escola en les seues diferents especialitats: clarinet, flauta, oboè, saxo, fagot, trompeta, trompa, trombó, bombardino, tuba i violoncello. Així, es van poder escoltar en aquestes interessants audicions, alumnes que només fa un any que toquen el seu instrument, amb els seus

lògics nervis i il·lusió, al costat d'uns altres que ja finalitzen el grau elemental, passant pels diferents nivells impartits en el centre.

Els 150 alumnes que reben formació en l'Escola de Música constitueixen la millor garantia de futur per a la formació de noves generacions de músics a Benicarló. Així ha estat durant tants anys possibilitant, d'aquesta forma, que l'afició per aprendre música vaja contínuament in crescendo i que la pedrera en la Banda de Música "Ciutat de Benicarló" estiga garantida durant molt temps. Amb aquestes audicions es tanca un curs lectiu que es reprendrà al mes de setembre amb la matrícula i inici de les classes per alumnes des dels 5 anys fins als més majors en les classes d'adults que tanta acceptació tenen.

Sandia

Compre en nuestras TIENDAS

benihort

fruterías

BENICARLÓ
Plaça Mercat Vell, 13 *nueva tienda
C/ Francisco Pizarro, 1

VINARÓS
Av. País Valencià, 22
Plaça Tres Reis, 9
*nueva tienda Av. Llibertat, 1

Nou rècord a les 24 hores de Natació

text VICENT FERRER

Un any més el Club Natació Benicarló va tancar la temporada de piscina amb les XXIV Hores de Natació a la pileta de la Piscina Municipal. Des de les dotze hores del dissabte al migdia al del diumenge, mig miler de persones van fer relleus per registrar, al final, un nou rècord de metres aconseguits.

Així, després dels últims 25 metres, nadats entre molts dels que van participar en aquesta festa esportiva, es van sumar 87.400 metres. Ara solament resta, a manera d'epíleg d'una gran temporada, la gran clàssica de la natació de llarga distància, que se celebrarà diumenge que ve entre Peníscola i Benicarló, de 8500 metres. El president del C.N. Benicarló Antonio Saura es va mostrar satisfet del nou rècord, "un any més hem tancat les 24 hores de natació com un final de festa de la temporada, que ha estat tot un èxit de participació, com ve sent habitual. Malgrat que no és la fi de la prova, s'ha tornat a batre el rècord de distància superant els 87 quilòmetres, per això en el club estem tots molt contents".

A manera de balanç el president va recordar els èxits del club, "considero que el club està dins la línia

El Benicarló Aeroport Castelló obre el termini de renovació dels abonaments per a la propera temporada

text VICENT FERRER

Els abonats del Benicarló Aeroport Castelló poden arreplegar els seus carnets per a la pròxima temporada a l'oficina del club. Aquesta any la campanya publicitària té per lema "ja no tens excusa". L'equip es presentarà davant el F. Barcelona el 19 d'agost.

Tots els abonats poden ja arreplegar el seu carnet, amb un disseny renovat per a la temporada del Benicarló 2009/10, al carrer Crist del Mar 33, on es troba la seu del Club.

Els abonats que hagen pagat el seu carnet a través del banc, hauran d'aportar un rebut de la seua domiciliació per poder retirar-lo. Els socis sènior que aconseguisquen un nou abonament de cara a la pròxima temporada, gaudiran d'un descompte del 10% tant en el carnet renovat com en el de nova inscripció.

La campanya amic d'abonat amb descomptes entre els socis no és l'única promoció que presenta el nou carnet. Enguany, a l'inrevés de la passada temporada, trobaran un bo de 50 euros gratis per a jugar en *miapuesta.com*. El centre de jocs on-line, *miapuesta.com*, líder mundial i amb garantia europea

marcada fa anys, de tenir un club amb molts nadadors, capaços d'aconseguir bones marques i participar en els campionats autonòmics i estatals, amb èxits i medalles en els primers, i amb sis nadadors per els estatals. A més l'equip segueix en la Divisió d'Honor valenciana que és un lloc molt difícil per nosaltres i que compleix un dels objectius, estar entre els millors solament amb gent de casa. Ací no tenim nadadors de fora com en altres clubs i això ens dóna dret a participar entre els vuit millors clubs, tot un premi per un equip de "poble" si teneim en compte que la resta de clubs són de capitals de província". Però per fortuna si hi ha relleu, "per descomptat, les generacions posteriors estan en la mateixa línia que vam començar fa anys i no haurà problema perquè el club seguisca a dalt".

Tornant a les 24 hores, participació variada, "han participat moltes persones, tots els nedadors del club, més de dos-cents, pares, amics, junta del club, i qui ha volgut fer un llarg de piscina, i per la nit quan més pesat es fa, han estat els majors qui han donat més relleus". Com a brillant colofó de la temporada la clàssica, "per tancar la temporada no res millor que la clàssica Peníscola-Benicarló, on enguany tenim la sort que participaran més nadadors del club a l'haver-se fet ja els autonòmics".

ofereix la possibilitat de jugar en qualsevol competició d'esports i jocs internacionals.

La campanya de publicitat, "ja no tens excusa", que ja està als carrers de Benicarló, presenta els motius més quotidians i propers als caduferos pels quals seguir animant al seu equip en la temporada 2009/10.

El club confia que els abonats retiren prompte el seu carnet, perquè puguin assistir a l'estrena de l'equip en el primer partit de pretemporada, el dimecres 19 d'agost a les 20:30 hores, davant el FC Barcelona, al Pavelló Municipal de Benicarló.

"El Puig de la Nau va ser tot una fita en la història pel que fa la ceràmica grega"

ve de la p gina anterior

abertiç

Ciudadela ibérica (Calafell, Baix Penedès)

"Aquestes peces van servir per a donar cent anys més a la cultura ibèrica, ja que fins als anys 70, la cultura ibèrica començava en el segle IV a.C i gràcies a la ceràmica grega del Puig vam poder constatar una cultura ibèrica plenament formada en el segle V a .C", va explicar. En posteriors excavacions es van constatar noves troballes que van permetre perllongar aquesta fita fins al segle VI a.C.

El comerç en el Mediterrani va ser ben viu com ho testifica la ceràmica, testimoni sovint sota terra de relacions entre Eivissa, Tunis, Benicarló o Cartago, per citar alguns exemples en el que el comerç i transmissió d'idees era constant.

En les jornades participen investigadors de rellevància com Adolfo Domínguez (UAM), Marta Santos (Museu Arqueològic de Catalunya-Empuries), Carmen Sánchez (UAM), José Pérez (UV), Paloma Cabrera (Museo Arqueológico Nacional) i Virginia Pagé (Museo d'Arte Ibérico).

Era un poblado fortificado, de defensa del litoral, que se data entre los siglos VII y el inicio del II a.C. Se ha reconstruido de forma integral y se ha museizado, con recreación del mobiliario, olores y la audición del habla.

C-32, salida 6 - Visitable

www.calafell.org

Divulgar el patrimoni

"Sempre queda molt per fer i per divulgar respecte d'aquestes troballes, encara que es podria fer alguna cosa més per atraure el turisme i fer recursos pedagògics per aquestes zones", va reclamar Oliver. El Puig de la Nau, tot i les millores introduïdes i realitzades a principi de segle en l'època del regidor Francesc Flos, segueix suspens pel que fa a divulgació i millora, si tenim en compte l'evolució seguida per altres poblats i municipis.

"El poblat de Calafell és possiblement un dels exemples, per comparació i similituds, que més es pareix al nostre assentament."

Ben prop tenim la Moleta del Remei (Alcanar) on anualment es fan unes visites guiades i caps de setmana temàtics amb festes iberes incloses. També a la Morranda, al Bellestar, l'Associació per la Recuperació de la Tinença realitza caps de setmana centrats en el món iber, amb tallers per als més menuts, simulacions d'excavacions i menús ibers.

El poblat de Calafell és possiblement un dels exemples, per comparació i similituds, que més es pareix al nostre assentament. Així, aquest assentament ha estat reconstruït integralment i, de la mateixa manera s'ha museïtzat integralment, recreant el mobiliari, les olors, audició i sons. A més realitza multitudinaris espectacles que son seguits anualment per milers de turistes. La seua visita, avui, és parada obligada, tot el contrari del que passa ací on, per desgràcia, el nostre poblat, tot i la seua importància, segueix sent el gran oblidat de l'ajuntament, tant culturalment com turísticament, cosa per la qual ens hauria caure la cara de vergonya.

La Banda de Música de Benicarló ultima els seus assajos per poder donar la seua millor imatge a Kerkrade

text REDACCIÓ

La banda de música de Benicarló s'enfrontarà a partir del dia 22 de juliol a una trentena de les millors bandes de música del món, dins del 16th World Music Contest 2009 de Kerkrade, Holanda.

Aquesta setmana van realitzar una gal·la recopilatoria, de les diferents Jornades per Kerkrade, festivals-sopar, amb els que es busca promocionar l'esdeveniment i aconseguir recursos a partir de la col·laboració de grups musicals i artistes de la població.

Els diners recaptats serviran per sufragar les despeses que genera assistir a aquest esdeveniment i que, a més, el cost per a les famílies siga el menor possible, després de la negativa del Consistori a ajudar als més de 150 músics amb una subvenció com si han fet altres consistoris amb les seues bandes seleccionades (per ara, ja que les fortes crítiques que ha rebut l'equip de govern municipal pot fer canviar la situació, encara que en una mesura no molt elevada). Els maratonians assajos en el pati del cèntric col·legi La Salle busquen oferir un paper molt digne en aquest esdeveniment estiuenc considerat com el millor concurs del món de bandes d'elit. "No només som la banda que fa cercaviles sinó que la que treballa i se supera contínuament i que necessita, com totes les demés del país, un suport i ajuda constant", va reivindicar el seu president Carlos Sánchez.

Mundialment reconegut

Aquest Concurs Mundial de Música és internacionalment reconegut com el més important festival internacional de música per a instruments de vent. Durant el WMC, les més importants bandes de tot el món faran descobrir als milers d'espectadors presents la increïble varietat de música per a instruments de vent existent actualment. Desenes de milers de participants procedents de tots els racons del món i centenars de milers de visitants asseguren que Kerkrade es converteix en 2009 en el focus mundial de la música de vent.

El comitè encarregat de designar les bandes de cada país que tindran l'honor de participar, després de valorar la trajectòria de les 60 bandes espanyoles que van formalitzar la seua petició de participació i el programa aportat, ha triat 12 agrupacions espanyoles per a les 4 seccions del concurs en la secció de Concert Band, entre les quals es troba la de Benicarló, que ha estat designada per a participar en la primera secció o 1a Divisió, on compartirà escenari amb les millors del món.

XIX FESTIVAL DE BANDES DE MÚSICA EN BENICARLÓ

La intensa activitat musical programada per l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló" per el mes de juliol contemplava com un dels seus actes centrals la celebració del XIX Festival de Bandes en el que van actuar la Agrupació Musical Senienca i la Banda "Ciutat de Benicarló".

El lloc triat, el pati del col·legi La Salle, es va omplir d'un públic desitjós d'escoltar bona música de banda. Així la Agrupació Musical Senienca, dirigida per José Antonio Vila, va interpretar el pasdoble Novecento, de Joan Enric Canet, Magic Overture i Alpina Saga, del compositor austríac Thomas Doss. Va ser una magnífica actuació dels músics de la localitat veïna de la Sénia, que des de fa temps tan bon treball realitzen en l'àmbit de la difusió de les Bandes de Música en aquesta part de Catalunya. Ja en la segona part, la banda benicarlanda va triar per a l'ocasió el repertori que oferirà el dia 25 de juliol a l'Auditori del Rodahal de Kerkrade en la seua participació en el World Music Contest 2009. El pasdoble Pérez Pina, de Vicente Feliu, Atmospheres, de John Golland i, Elements, de Pablo Anglés van ser interpretades pels quasi 100 músics presents amb gran precisió i musicalitat, constatant que l'intens treball realitzat per l'entitat per a la preparació de la seua actuació a Holanda havia valgut la pena.

En l'intermedi de l'acte, les autoritats locals presents, encapçalades per l'alcalde Marcelino Domingo, van fer lliurament formal dels instruments donats enguany per l'ajuntament per possibilitar que el treball cultural tan important que realitza tota l'entitat en la ciutat tinga continuïtat. El president de la A. M. Ciutat de Benicarló, Carlos Sánchez, després del corresponent lliurament de detalls commemoratius, va tancar l'acte amb unes sentides paraules d'agraïment a músics, director i junta per l'esforç realitzat en aquest nou repte musical que ha afrontat l'entitat i animant a tots a continuar en aquesta línia que possibilita que la ciutat de Benicarló siga coneguda en molts llocs com referent de bona música de vent.

TORNEIG D'ESTIU FUTBOL-SALA A l'equador de la 1a fase

text GREGORIO SEGARRA

Amb les tres primeres jornades ja disputades —a falta encara de jugar els ajornats de la 1a jornada— ja es perfilen alguns dels equips favorits, al mateix temps que uns altres pràcticament han dit adéu a les possibilitats de classificació per a les rondes finals.

Així, en el grup "C", TDT PUBLICITAT ha perdut els tres partits jugats. El mateix li ha ocorregut a PLANTACAR en el Grup "B". I pel que fa al grup "A", PERRUQUERÍA RACHID, EL QUIOSQUET DE PEPITO i ICA.UV/GRUPO PEINADO comparteixen el farolet roig amb un sol punt. En referència als favorits, en el grup "A", INSTALACIONES SANTI camina amb pas ferm cap els quarts de final, mentre CLÍNICA DENTAL, RÁCCING CLUB i NOU BENICARLÓ/TOLDOS RAIVA buscaran la classificació en les pròximes jornades.

En el Grup "B", FRIEND'S BLO. i sobretot, GELLIDA E HIJOS, es perfilen com grans favorits, amb ESPORTSARÍN.COM, L'OVELLA NEGRA i IURISOR, empatats a 4 punts, que encara no han dit l'última paraula. Finalment, en el grup "C", BAR BAROLO i PUCHAL CLIMATIZACIONES encapçalen la taula, però compte amb SEROFFICE BAIX MAESTRAT, que va donar la sorpresa de

la jornada guanyant per la mínima als vencedors de les dues últimes edicions al mateix temps que van aclarir alguns dubtes raonables sobre el seu rendiment i tornen a oposar a tot en el torneig. Pel que fa a la classificació de l'esportivitat tan sols dos equips segueixen sense penalitzar i per tant encapçalen la classificació: PLANTACAR i SEROFFICE BAIX MAESTRAT. Poden seguir tota l'actualitat del torneig en: www.esportsarin.com i en el web del Benicarló Aeroport Castelló Futbol Sala.

Cristina Ferrando 19a en el World Youth Championships Sudtirol d'Itàlia

text VICENT FERRER

En la localitat italiana de Bressanone es va disputar el Campionat del Món juvenil d'atletisme amb una representació de 176 països i una participació d'un total de 1331 atletes (785 Xics i 563 Xiques).

Una competició amb un nivell mig molt alt que assegurava un espectacle de primera magnitud i on, la representant espanyola en salt d'altura, la benicarlanda Cristina Ferrando, quedà classificada en una meritòria dinovena posició al aconseguir franquejar el llistó en 1,74 metres i després provar fortuna, sense sort, sobre 1,77 metres, que haurà suposat superar la seua

marca personal en la disciplina, i la seua passada a la final. En el terreny esportiu, Cristina ha confirmat les il·lusions que tant ella com el seu entorn esportiu havia dipositat en ella. La disputa de l'eliminària classificatòria, el primer dia de competició, va suposar un gran test, quedant classificada en l'onzena posició en el seu grup i en el còmput total en la ja esmentada dinovena posició a l'estar, en totes les competicions, rondant la seua marca personal. Després del Mundial, és el torn del Festival Olímpic de la Joventut Europea, que se celebrarà a la ciutat Finlandesa de Tampere, avantsala del campionat d'Espanya Absolut. L'objectiu de Cristina serà intentar aconseguir millorar la seua marca personal i, si pot ser, la seua arribada a la final, així com seguir

El Benicarló es fa amb els serveis del davanter centre Anayo Clement

text VICENT FERRER

El president del CD Benicarló Pedro Jiménez ha confirmat al fitxatge del davanter centre Anayo Clement, jugador de 21 anys, 1,82 metres, que remata ambdues cames i va bé en el joc aeri.

El jugador, de nacionalitat nigeriana, es va formar en les categories inferiors del Polideportivo Ejido i ha jugat a més en el Jerez Industrial i Porrillo Industrial de

Pontevedra. El jugador arribarà a Benicarló divendres que ve 24, per incorporar-se a la plantilla ja que el dilluns 27 s'iniciarà la pretemporada a les ordres de Pepe Abad. Per altra banda, i faltant uns xicotets detalls, es pot dir que el migcampista Felipe Macías podria signar amb l'equip benicarlando aquest cap de setmana. Amb aquestes dues incorporacions el club dona per tancat el capítol de fitxatges, i solament s'està pendent de donar algunes baixes.

GRAN EXIT DEL PRIMER CAMPAMENT D'ESTIU DE BASQUET

text CB BENICARLÓ

Aquest any el CB Benicarló conjuntament amb la Regidoria d'Esports de l'Ajuntament de Benicarló ha organitzat el 1r Campament d'Estiu de Basquet dirigit a xiquets i xiquetes d'entre 5 i 13 anys. Un total de 197 han estat els participants que repartits en tres quincenes han ocupat les instal·lacions del pavelló poliesportiu juntament amb les pistes d'atletisme i la zona esportiva de la Platja del Morrongo.

Una gran diversitat d'activitats lúdiques i esportives com badminton, hockey herba i pista, jazz, escalada, anglés, futbol, boley platja, golf, tallers de manualitats...i, com no, basquet a diferents nivells, per asidus i també per inexperts han fet gaudir a molts xiquets que inclòs han repetit després de participar en una quincena.

Uns monitors adequats a cadascuna de les activitats han fet que els dies d'estiu siguin per aquests xiquets divertits i inolvidables.

El que el C.B.Benicarló vol fomentar entre ells es la pràctica d'aquest esport que els ajuda a estar en forma físicament però també anímicament. El joc d'equip creen uns vincles d'amistad, integració i col·laboració que es important que aprenguen i que els acompanyaran sempre.

Després d'aquesta exitosa campanya d'estiu son molts els xiquets que ja han demanat fer la pre-inscripció per a la propera temporada 2009-2010 per la qual cosa el Club ha posat a la seua disposició una pàgina web on dirigir-se i demanar els requisits necessaris, així com passar directament per Antenas Besalduch, situat a la Avinguda Mendez Nuñez i demanar informació. El club compta en l'actualitat amb 7 categories a més d'una

escola de Basquet per als mes menuts on, a partir dels 5 anys, comencen a practicar aquest esport. La pàgina web es www.cbbenicarlo.com

Però el CB Benicarló no finalitza amb aquest campament la seua campanya. Durant la setmana del 16 al 22 d'agost s'organitza per a xiquets i xiquetes de 8 a 16 anys a la localitat de Vilafranca del Cid el VII Campament de Basket Esport i Natura, un lloc inmillorable per a disfrutar d'uns dies de basquet intensius, acompanyats de jocs i diversió, piscina, gincama, lliga nocturna i com no, un menjar cassolà de categoria. Tot això a les instal·lacions municipals i tenint com a residència L'Alberg La Parreta. Es la millor cloenda per un Club que intenta promoure el Basquet i tot el que l'acompanya, així es veu present en el seu nou Logo que diu: CB Benicarló "Molt més que jugar a Basket"

Enhorabona a aquesta nova i renovada Junta Directiva per el seu treball constant que fa que dia a dia ens agrade mes estar prop d'aquest esport de la cistella.

Noves fruiteries de Benihort

text REDACCIÓ

Benihort segueix expansionant-se per la comarca i el divendres 17 de juliol va inaugurar oficialment la seua nova fruiteria de Vinaròs, situada a l'Avinguda Llibertat nº 1. Amb aquest són tres ja els establiments amb els que la cooperativa benicarlanda compta en aquest municipi.

A més a, Benicarló disposa d'una quarta tenda i aviat inaugurarà el seu cinquè establiment, situat en el centre de la població, a la Plaça Mercat Vell, 13

**DE
BON
GUST**

VINS I PRODUCTES GOURMET

Maridatge recomanat: Juan Carlos Simó Simó
Benicarló Centre Comercial, local 32
www.debongust.com

**AGUSTÍ TORELLÓ
RESERVA BARRICA**

Denominació d'origen: **Cava (Espanya)**
Productor: **Caves Agustí Torelló**
Preu aproximat: **20 €**

Maridatges: Com a aperitiu i a qualsevol hora. Acompanya perfectament el pernil ibèric, mariscs, peixos salsejats, aus, fumats, foie, caviar, carns blanques i vermelles i formatges semicurats.

Les obres del camí d'Ulldecona avancen

text REDACCIÓ

Les obres comprenen 4.300 metres del camí, des de la carretera nacional fins al límit del terme municipal, i tenen un pressupost de més de 200.000 euros, dels quals un 84% es paguen a través del conveni de la Mancomunitat de la Taula del Sénia amb el Ministeri de Medi Ambient i Medi Rural (MARM).

La resta, un 16%, corre a càrrec de l'Ajuntament. "Amb la millora del camí d'Ulldecona -ha dit el regidor d'Agricultura Eduardo Arín- es vertebrarà tota la zona nord de Benicarló, que resulta de gran importància per al sector agrícola". Efectivament, el camí d'Ulldecona travessa tota la superfície agrícola nord de Benicarló i amb aquestes obres es millorarà significativament l'accés a les diverses superfícies agrícoles, donat que el camí es trobava en bastant mal estat. D'altra banda, el regidor ha recordat que la millora dels camins rurals ha estat un dels seus objectius principals al capdavant de la Regidoria i ha destacat que durant els primers dos anys de mandat s'han condicionat la majoria de camins rurals de Benicarló a

través de convenis amb la Generalitat Valenciana o amb la Mancomunitat de la Taula del Sénia. Precisament amb la Mancomunitat ja s'han decidit els camins que s'adequaran per a l'any 2010: el camí del Mas del Rei, el camí de les Planes i el camí del Puig.

La Policia Local descobreix una plantació de Cànnabis

text VICENT FERRER

Agents de la Policia Rural i Mediambiental de la Policia Local de Benicarló, van detectar en el nostre terme municipal una plantació de cànnabis, més coneguda comunament com Marihuana. La plantació es trobava perfectament amagada en una parcel·la, amb aparença d'estar abandonada, entre arbres semisecs i amb l'herba alta i dins d'una plantació de tarongers. Les persones que presumptament les van plantar havien habilitat un tros de la parcel·la, oculta a la vista, on havien sembrat unes 60 plantes que regaven amb bidons d'aigua. Es va donar coneixement a la Guàrdia Civil de la població que va acudir al lloc i, mitjançant un vehicle de la Brigada d'Obres de l'ajuntament, van ser després traslladades les plantes fins a la Caserna de la Guàrdia Civil on es va continuar amb les diligències.

Agents de la Policia Rural i Mediambiental de la Policia Local van detectar en el nostre terme municipal una plantació de cànnabis, més coneguda comunament com Marihuana.

Bons músics

text ROBESPIERRE

Quan aquestes línies isquen al carrer, la Banda de l'Associació Musical Ciutat de Benicarló ja serà en el seu periple musical de la catedral de la música que és Kerkrade. Aquestes línies que ara escriu són la meua mostra d'afecte, i suport, per una entitat que dóna molt al nostre poble i rep menys de les nostres autoritats locals.

L'afer sobre si la nostra Banda ha de rebre, o no, una subvenció especial, per part del nostre ajuntament, per anar a l'Olimpiada de Bandes de Kerkrade (només pensar-ho ja està fora de lloc, si va és perquè s'ho mereix, per mèrits propis), ha alçat moltes bombolles dins l'equip de govern municipal.

Bé, sent curosos amb la qüestió, el que veritablement ha alçat bombolles ha estat el desplegament informatiu que La Veu de Benicarló va traure a la llum en el seu article de fa dues setmanes. I pel que sembla, les bombolles, encara li duren a algun regidor que no ha estat capaç de pair que és, i que representa la nostra Banda, per a la majoria de benicarlandos.

Dit açò, abans d'entrar en matèria, és necessari un incís que, molt acertadament, va fer el lector, en La veu de la setmana passada, quan afirmava que això de la promoció turística, entre altres coses, que s'argumentava perquè se li donés la subvenció a la Banda, era, més o menys, segons dedueixo jo de les seues paraules, una tonteria i que si es donés la subvenció hauria de ser per la qualitat dels nostres músics. Certament no li falta raó a aquesta apreciació, però amb alguns matisos.

D'entrada, el que cal tindre molt clar és que la Banda és una realitat nostra, una realitat benicarlanda que té un valor propi, avalat per molts anys de treball ben fet que poc a poc ha anat donant el seu fruit i que, segurament, el seguirà donant durant tot el temps que estiga viva. És per això que no podem, de sobte, obviar-la, com si ara no estigués, perquè és una realitat nostra indefugible, intrínseca al nostre poble, i que, sense ella no seríem el mateix.

És una ximpleria, i una ignomínia, que diguen des del nostre ajuntament, ara, quasi sis mesos d'anar darrere dels nostres governants, que ara no va bé donar-li uns diners extra de subvenció (d'això en podríem parlar molt, sobre subvencions a altres entitats que se les cremen de manera no massa ortodoxa). A veure, allò extra és per una raó extra, (disculpeu la redundància), i molt important, perquè no es produeix massa vegades en aquesta vida i, l'Olimpiada de Bandes de Kerkrade, em sembla, sense cap mena de dubte, que com esdeveniment té prou importància per així tindre-ho en compte.

Però, tot i que he dit que això de la promoció turística del nostre poble pot resultar un tòpic argumental, no podem defugir, també, que la realitat és que la nostra

La Guillotina

Banda porta el nostre nom i, això, vulguem, o no, fa que siga la nostra representant allà on vaja. I, com porta el nom de la nostra ciutat, ens agrada o no, desperta, indirectament, interès per Benicarló. I ara no estem parlant d'un tòpic argumental, estem parlant d'una realitat que cal valorar. En quina mesura? Vist el currículum de la nostra Banda, i que no tots poden accedir a aquesta olimpiada, crec que sobren les paraules. I, si a més veiem quin ha estat el suport institucional que han tingut les altres bandes del nostre país (la nostra és l'única de Castelló) per part dels seus ajuntaments, alguns més menuts (Xest, per exemple, 60.000 euros de subvenció), aleshores el que podem sentir, molts benicarlandos, és vergonya aliena, pel menyspreu al que han sotmés a tots els músics que, amb el seu esforç, han aconseguit aquesta fita històrica.

Hores d'ara, els músics ja estan a la ciutat Holandesa de Kerkrade (havent-s'ho pagat tot de la seua butxaca), i saben de "l'estima del seu ajuntament" que, si fa alguna cosa, després de mesos d'esperar una resposta del govern del PP, serà, probablement, per les crítiques contundents de mitjans de comunicació com La Veu, que no ha dubtat en cap moment de la vàlua dels nostres músics i de l'oportunitat històrica del que representava aquest esdeveniment.

Hem de començar a valorar les coses pel que són, no cal mitges tintes ni eufemismes sobre si és promoció turística, si representa Benicarló, si són molts diners, si... A veure, si paga la pena, si s'ho valen els músics i, si s'ho val l'esdeveniment, doncs senyors governants del PP, no tinguen tanta cara dura i donent-li tot el suport que calga... i més. Al cap i a la fi, també els representa a vostés i, tot i que siga només per aprofitar-se'n de la situació, cosa habitual dels nostres representants polítics, facen alguna cosa correctament i donen-li la subvenció que calga.

Certament, no es poden fer les coses amb tan poca sensibilitat i tan rematadament malament.

I ara pensem aquesta possibilitat, si la Banda de l'Associació Musical Ciutat de Benicarló guanya algun premi, com s'ho farà el nostre representant de l'ajuntament que ha anat a Kerkrade (sí, han enviat un representant, que ni és la regidora de cultura, ni qui fa de regidor de cultura en funcions, ni l'alcalde, i que segurament no s'haurà pagat de la seua butxaca el viatge, l'hauran pagat tots el benicarlandos amb els nostres impostos), sabent que no han donat ni un euro, si el fan passar a replegar, com a representant benicarlando, el premi en qüestió?

Per cert, el nostre alcalde, en el passat concert de la Banda, en el seu últim acte abans de sortir cap a Kerkrade, quan va sortir a l'escenari al finalitzar el concert, ens va "sorprendre" quan va acomiadar els músics amb un escair, "bon viatge". Res més.

Sobren comentaris.

Llibreta d'estiu/3

Fronteres

text JOAN HERAS

Dimarts 14 de juliol

Fa dies que no escric res en aquesta llibreta. Començo a sospitar –potser seria més adient dir que començo a constatar, perquè la sospita ja existia des del primer moment- que la meua voluntat és fràgil i que la meua constància trontolla per tot arreu i viu instal·lada en el naufragi quotidià. Al capdavant, res de sorprenent, malgrat que un s'autoenganya i es pensa, quan arriben les vacances, que el ferm propòsit d'escriure aquesta mena de dietari serà realment resistent a la mandra, la calor i als mil entreteniments que l'estiu ens ofereix. He decidit, però, ser molt positiu i no en flagel·laré per la meua poca constància en aquesta empresa. Aquest estiu vull viure en positiu, sense viure aclaparat per tot allò que voldria fer o que crec que voldria fer. Però potser sí que m'hauria d'esforçar una mica més a posar per escrit en aquestes pàgines de llibreta de tota la vida les idees i les sensacions que tinc, sento i visc.

Ara, per exemple, sento que el Tirant em crida, que tinc la necessitat de saber què passarà amb la batalla que està a punt d'encetar –sembla que ara ho té difícil- i sobretot necessito saber com avança la seva apassionada relació d'amor amb la bella Carmesina. És cert que hi ha alguns capítols una mica feixucs –sobretot quan comencen amb les lletres de fulanito a menganon on es posen de volta i mitja, sempre d'acord amb allò que les normes de la cavalleria marca-, però hi ha moments que atrapen i que enamoren. Sens dubte, fins on he llegit, em quedo amb l'escena en què Tirant s'enamora de Carmesina perquè la princesa és molt bonica però sobretot perquè en aquell moment portava el batí una mica descordat i se li veien els pits. Davant d'aquesta bella imatge, només podem somriure i aplaudir. Tirant se'ns presenta, així, com un home ben humà, massa humà, com un home com tots els altres. Bé, deixo la llibreta i torno a endinsar-me a les peripècies bèl·liques i en les amoroses (a veure si d'una vegada per totes la bella Carmesina s'anima i calmen o encenen encara més la passió que en les seves mirades té gust de foc).

Dissabte 18 de juliol

He decidit fer una bona passejada, de bon matí, malgrat la calor que ja apuntava, perquè tenia ganes d'estirar les cames i perquè volia donar un bon grapat de voltes a les idees i als sentiments que la data em porta i em remou. No vull que la data s'esborri de les meves venes, malgrat que evidentment jo no vaig viure aquell fatídic dia d'avui de l'any 1936. Però forma part de mi, de la història de la meua família i del meu país. El record de

dos oncles que no he conegut perquè van morir, amb els seus 19 i 17 anys respectivament, l'un al Segre i l'altre a l'Ebre; les tristes anècdotes d'una guerra perduda d'aquells parents que en van poder sobreviure; les històries de pena i de gana d'uns pares aleshores infants; i tots els relats escoltats o llegits de tanta i tanta gent que ho va perdre tot o quasi tot. Necessito recordar i tenir present els fets i les misèries perquè segueixin clares en el meu paisatge. I no només vull recordar perquè la dimensió íntima i familiar m'ho demana, com un acte de respecte i d'amor, sinó perquè aquest nostre trist país d'avui no s'entén si s'ignora la història recent. I amb més raó encara perquè vivim en un estat en el qual els tristos guanyadors d'aquella trista guerra han manat durant molts anys i han impregnat d'ideologia, de perjudicis i de ràbia a una part massa important de la població. Necessito recordar perquè aquella guerra va acabar en dictadura i després en una tèbia democràcia que no ha volgut trencar amb claredat amb el seu passat –tal i com han fet en altres llocs del món. Repasso, mentalment, també, el testimoni de George Orwell, la meravellosa *Incerta glòria* de Joan Sales i el tindríssim relat de Manuel Rivas titolat *la llengua de les papellones*. I també ressegueixo, en el record, alguns fragments de les cartes dels seus germans que la meua mare guarda en un calaix, ben ordenades, amb gust de llàgrimes.

Avui ha estat un dissabte qualsevol d'aquest estiu. Com deuria ser l'ambient que es respirava, la calor i el cel d'aquell 18 de juliol del 36?

Dilluns 20 de juliol

Avui fa tot just 40 anys que l'home va arribar a la Lluna. Una petita passa per un home, un gran salt per a la humanitat. Sembla que de tot això ja en faci molt de temps i, vist en perspectiva històrica, no fa pas massa. Rebrota la teoria conspiratòria de l'engany. Tot plegat una joguina si ho comparem amb els satèl·lits que, amablement, via GPS, ens tenen ben localitzats i controlats.

STEPV presenta el balanç del curs 2008/09

text STEPV

Vicent Maurí, portaveu de STEPV, va presentar el 22 de juliol en roda de premsa el balanç del curs 2008/09. El balanç repassa la política educativa duta a terme per la conselleria d'Educació al llarg del curs, marcat per l'onada de protestes i mobilitzacions arran de la imposició d'EpC en anglés.

El desenvolupament de la LOE també ha marcat l'acció de govern i la tasca sindical, així com diferents iniciatives de l'administració valenciana que han estat contestades pel professorat i pels sindicats. El balanç també es fa ressó d'altres aspectes com la retallada de línies en valencià, els incompliments en matèria de Salut Laboral o la imposició de les adjudicacions telemàtiques en el cos de mestres.

El curs 2008/09 s'ha caracteritzat per una política educativa basada en una actitud impositiva, totalitària i immobiliària que està provocant un greu dèficit democràtic en el sistema educatiu valencià i que ha vingut agreujant-se els darrers cursos.

Enguany hem vist com s'han traspasat algunes fronteres, que fan que aquest curs 2008/09 haja sigut un curs inèdit i digne de ser oblidat: EpC en anglés, persecució política professorat i directors, publicació de normativa sense negociar, resposta contundent de tota la comunitat educativa, denúncies penals a responsables polítics de l'administració, etc. I mentrestant, el fracàs escolar al País Valencià és un dels més alts de l'estat, fet que no sembla preocupar a l'administració valenciana.

Per tal d'eixir d'aquesta situació, Mauri ha assenyalat que cal "un pacte social per l'educació que situe l'ensenyament més per damunt dels interessos partidistes del govern de torn i que situe l'ensenyament públic en l'eix vertebrador del sistema educatiu". Tanmateix, aquest pacte serà

difícil de dur a terme amb l'actual equip que governa la Conselleria d'Educació, perquè enguany "han donat mostres que van en un altre sentit, és a dir, en usar l'ensenyament públic com a instrument polític d'oposició al govern central", en referència al boicot del govern valencià a EpC amb la imposició d'impartir-la en anglés. A més, "el govern valencià està desmantellant l'ensenyament públic a favor de la privatització del sistema educatiu". Per posar fi a aquesta situació, cal que "el president Camps canvie l'equip que dirigeix la Conselleria i nomenen nous responsables amb voluntat d'arribar a consensos importants amb la comunitat educativa", ha afegit el responsable sindical.

Davant d'aquest panorama "desolador", hi ha motius per a l'esperança, ja que la resposta del professorat i de la comunitat educativa "ha estat contundent i massiva, la qual cosa ens motiva per a continuar treballant i lluitant per un canvi en la política educativa del govern valencià".

Nota de Premsa, STEPV
22 de juliol

Dijous 30

22:00 h

II Festival d'Estiu

Concert a càrrec de Musica Figuraliter (Juanjo Villarroja-traverso, Rafel Casasempere-traverso, Ignasi Jordà-clave i Jordi Comellas-viola de gamba).
Claustre del MUCBE. Entrada gratuïta.
Organitza: Regidoria de Cultura.

EL VIRUS A/N1H1: LA GRIP ATACA DE NOU (3)

Segons declaracions de la ministra de sanitat, el virus de la grip A/N1H1 pot arribar a causar unes 8000 víctimes a l'estat els propers mesos, sempre que la seva mortalitat –percentatge de morts respecte al total d'afectats– sigui semblant al virus estacional de la grip, un 0,8%. Segons dades del Ministeri de Sanitat del dimarts passat, la grip A/N1H1 ha causat a l'Estat Espanyol 1486 casos confirmats amb 4 víctimes, i a tot el món, uns 139000 casos amb 781 morts (0,56% de mortalitat).

Preocupa el cas d'una dona morta a Mallorca sense cap malaltia respiratòria prèvia. El Centre Europeu de Control d'Infermetats preveu que un 40% de la població europea tindrà la grip A/N1H1, la majoria amb una simptomatologia lleu. Diversos països europeus duren a terme vacunacions massives de la seva població a la tardor.

Ja abans d'aquesta situació, les autoritats sanitàries mundials i la majoria d'epidemiòlegs coincidien en el perill imminent d'una pandèmia de grip que podia ser més greu que la causada per la grip espanyola a 1918. Sembla que tots els avenços de la medicina no ens poden lliurar d'aquest perill o que és l'evolució de la mateixa societat mundial la que incrementa aquest risc. L'estudi de les anteriors pandèmies i dels factors condicionants poden aclarir-nos aquest dilema.

Durant el segle XX, la humanitat ha sofert tres pandèmies de grip, l'actual seria la primera del segle XXI. La primera i més coneguda és la "grip espanyola" de 1918. Possiblement s'origina a les granges de porcs de Kansas i s'estengué a partir dels campaments militars nord-americans a França durant la I Guerra Mundial. Com l'Estat Espanyol era neutral, la seva premsa, no sotmesa a la censura militar, pogué informar de l'impacte de la grip i aquesta circumstància afavorí l'equivocada denominació. El virus de la grip espanyola era del tipus A/N1H1 –d'un cep diferent de l'actual- i d'origen porcí. Atacava a la gent jove i la mortalitat estava molt associada als ambients pobres i insalubres, a la manca d'una nutrició adequada o a l'existència prèvia d'altres malalties. Estudis recents han elevat la seva mortalitat a prop de 1000 milions de morts, un 5% de la població de l'època, i s'ha considerat la major derrota de la medicina moderna. Però, la major mortalitat no es produí sobretot entre els joves soldats aliats sinó al Tercer Món, majoritàriament a l'Índia amb prop de 20 milions, i als barris pobres de les grans ciutats del Primer Món. El virus A/N1H1 ha continuat transmetent-se pels porcs durant tot el segle XX.

En un principi, es pensà que el malson de la grip espanyola fou una situació irreplicable per les excepcionals condicions favorables de la I Guerra Mundial per les malalties infeccioses i per la manca de teràpies, però la realitat demostrà que no era així. A diverses regions del sud-est asiàtic s'han donat els factors per a que els virus de la grip continuen evolucionant. A Guandong – Xina meridional on es Hong Kong- trobem el delta del riu Perla amb gran

nombre d'aus aquàtiques, en una regió amb granges on es crien a l'aire lliure pollastres i porcs; aquesta gran concentració d'humans i animals afavoreix les transmissions interespecífiques de virus. A 1957, es produí la segona pandèmia de la grip pel virus A/N2H2 i s'anomenà "grip asiàtica"; s'originà a partir de virus porcins a Guandong. Amb una mortalitat baixa, (0,2%) causà 2 milions de morts. La tercera pandèmia gripal va tenir lloc a

1968 i fou molt més suau que les dues anteriors; estigué causada pel virus d'origen porcí A/N3H2 generat a Hong Kong causant més morts que la grip estacional. A partir de 1975 hi hagué una important transformació urbano-industrial a la Xina meridional i a altres països asiàtics que afavorirà l'aparició de nous virus. A 1997 apareixen els primers casos humans de grip aviària a Hong Kong pel virus A/N5H1 que tornarà a aparèixer per diversos països fins 2006; s'han constatat uns 176 casos en humans amb 97 morts (55% de mortalitat) i que el virus persisteix a pollastres i aus silvestres. El Síndrome Respiratori Agut i Sever (SARS), causat per un coronavirus s'originà a Guandong a 2002 amb uns 8045 casos i 765 morts (10% de mortalitat).

La història mostra que on es donen les circumstàncies favorables els virus de la grip animal, porcins i aviaris especialment, poden evolucionar a formes patògenes pels humans. A finals del segle XX es produí l'anomenada Revolució Agropecuària amb un increment molt important de porcs i pollastres criats en imponents granges industrials amb milers i milers d'animals vivint en espais reduïts i insalubres, un ambient adequat per generar-se nous virus. Els barris misèria com les faveles que envolten totes les grans ciutats del Tercer Món són també indrets on es poden evolucionar i transmetre noves malalties. Les grans multinacionals farmacèutiques han deixat de considerar les malalties infeccioses com interessants per obtenir beneficis i no inverteixen massa en investigació de nous antibiòtics, antivirals o vacunes; són molt més rendible medicaments contra la hipertensió, la hipercolesterolèmia, la calvície o la impotència sexual com el Viagra. Finalment, la facilitat de moviment de persones i bens pel món també afavoreix la transmissió de malalties.

Moltes d'aquestes circumstàncies estan darrere de la nova grip A/N1H. S'originà a una de les 42 granges industrials de porcs de la multinacional nord-americana Smithfield a Perote (Mèxic); l'antiviral Tamiflu, de les poques opcions terapèutiques, està patentat per la corporació farmacèutica Roche i es fabrica a una única fàbrica de Suïssa. La globalització econòmica ha estès les condicions adequades per la "fabricació" de virus pandèmics a molts indrets del món com ara Mèxic, i els estats nacionals afeblits ja veurem si estan a l'altura d'aquesta nova situació.

Pere Bausà

ve de la p gina anterior

chaletito de fusta de la Creu Roja. Era l'hora de tancar i es veu que van per allí per veure que tot es fa d'acord amb la legislació vigent. O això almenys pensava el tafaner que, sorprès, va descobrir que un tercer municipal, però amb moto, s'unia al clan. Total, que el misteri estava allí. Els tres havien quedat per a fer una tomata emparats per les magnífiques ombrel·les del quiosquet en qüestió. Entre orxates i geladets, van repassar l'actualitat i l'estat del trànsit de la ciutat. No està malament i no ho criticarem que, amb la que està caient, convé estar ben hidratat i sobretot si es fa tant d'exercici com la parella que es desplaça amb bici.

Pacífic depil

I és que clar, tan prop els tenia el tafaner en qüestió que li va donar temps de repassar de dalt a baix l'uniforme dels velocípedes polis. Polo de màniga curta, fresquet i ventilat. Pantalons d'acord amb les temperatures, és a dir, de garreta a l'aire. I, ep! sorpresa al baixar la vista, CAMES DEPILADES. Tant, que el tafaner va haver de tornar a pujar la vista per descobrir si els dos polis eren dones.

Pacífic depil (i 2)

Però no, eren un home i una dona. Torna altra vegada a mirar cap avall. Sí, la vista no l'enganyava i si bé els combinats de Pepito diuen que tenen poders ocults, no contenen cap substància al·lucinògena (ho hem comprovat), allí hi eren quatre cames perfectament depilades. Ja sabem de l'afició dels amants del ciclisme a llevar-se tots els pèls de les cames, però el que no sabíem és que una de les

proves per a ingressar en el cos era la de saber utilitzar pinces, cera, maquinetes i altres instruments propis de l'eliminació del borrisol. Perquè després diguen que els nostres polis no són els més endreçats del món.

La tenim... la foto

Apa, que hem aconseguit la foto de la nostra estimada col·laboradora Natàlia amb l'artista, Aute, quan muntava l'exposició al Mucbe. Era veritat, i ara no n'hi ha cap mena de dubte... que ningú (bé quasi ningú, ella sí), se'n va assabentar que Aute havia passat per la nostra població. Ni la regidora de cultura. Bé, o el seu substitut. Així ens va. De tota manera, la foto dóna fe, d'aquesta presència. I la cua que portarà. Ja ens han avisat que algun tafaner sortirà escaldat o penjat d'una palmera... amb un grèvol.

Regidora turista

Quina regidora titular de l'àrea més turística del municipi ha estat de vacances la primera setmana de juliol? A veure, està clar que tot el món té dret a descansar, això no li ho anem a negar nosaltres, però una ciutat amb potencial (encara ningú ha estat capaç de desenvolupar-lo, quan el troben, si és que el troben) ha de fomentar precisament en aquestes dates els seus encants. I si la titular de

l'àrea no està, poc es pot fer. És com si el cap de cuina d'un reconegut restaurant situat en primera línia de platja abandonara els fogons just quan més clients té davant la barra. El debat ja està obert en tots els corrills de la ciutat.

Lectora cansada

Ens hem assabentat que una col·laboradora espontània, que de tant en tant ens passa algun tafaner, ens vol deixar. Senyora meua, amb el sous que paguem com pot fer això! Però no veu que quan el seu net serà gran dirà, "m'agüela, ja comprava aquest diariet per explicar-me com eren les coses del nostre poble". Si som els únics que parlem com vosté. Dona, que això no es pot perdre!

Diccionari policial

..."Por Agentes de la Policía Rural y Medioambiental de la Policía Local de Benicarló, se detectó la presencia en nuestro término municipal de una plantación de Cannabis, conocida comunmente como Marihuana". Que no es diga que no són didàctics. Ara, tal volta seria interessant que ho feren també en l'altra llengua oficial. Només per allò de si hi ha algú que no ho entén... com nosaltres.

Ens copien La Veu

Ens hem assabentat que ens ha sortit una homònima amb el mateix nom de La Veu, però a la Tinença de Benifassà. Mira tu quines casualitats que tinguéssim un competidor per aquelles comarques. Sembla que açò de La Veu té el seu futur assegurat. Diu la dita que "quan més serem mes riurem". Doncs, benvinguda al Club, La Veu de la Tinença, i molta sort amb el teu camí. Les veus crítiques sempre són necessàries en aquest país amb tant de servilisme polític.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Emportat per la mar

Enguany no hi haurà la tradicional exposició de models de vaixells i altres estris marines que des de feia ja uns anys tenia lloc a la llotja de peix durant les festes majors de Benicarló. Sembla ser que la gent del Museu de la Mar (organitzadors de l'exposició) no han obtingut cap compromís, ni ajuda de l'Ajuntament, i estan pensant molt seriosament endur-se l'exposició a "alguna localitat veïna". Al final desapareixeran tots!

Puntades

L'entrada en funcionament del carnet de punts i l'enduriment de les sancions vials sembla que han portat que, només en la demarcació de Castelló, hi haja més de 1000 persones esperant per a poder complir la seua sentència de realitzar treballs per a la comunitat. Davant aquest embut que se'ls ha presentat als responsables públics, han fet una petició interna i desesperada a totes les institucions públiques perquè accepten tindre aquestes persones en les seues institucions. Recordaran vostès els darrers anys de la PSS (la Prestació Social Substitutòria que substituïa el servei militar per a qui es declarava objector de consciència) quan també per la necessitat de treure's de sobre els milers d'objectors que esperaven complir el seu deure amb la pàtria els ajuntaments, delegacions d'hisenda, conselleries, etc. es van omplir de joves grenyuts avorrits i desenfeinats que passaven el dia llegint el marca (açò és

experiència laboral de més d'un dels nostres tafaners). Doncs sembla que ara passarà el mateix, però amb qui s'ha saltat un semàfor en roig o ha pujat al cotxe amb una copeta de més...

Bus de la llum

Vam veure fa una setmana el bus d'Iberdrola aparcad damunt de la plaça de la Constitució (una altra utilitat que no sabem), fent-se propaganda de com són de verds: "Estos son nuestros colores" resava el rètol, amb uns verds pujats i un cel blau, com si de la *campinya* britànica es tractara. No res, si semblava que foren una mena de nou *Greenpeace* però a l'espanyola, la *greenllum* de les energies. Només els faltava ficar les vaques i a Heidi i el seu avi saltant. Ara, el que no ensenyaven era el que hi havia amagat darrera els arbres: una planta nuclear, una gasificadora, un camp petroler, ... i l'*agüela* de la fabada o favada dient allò de "esto está de muerte". Cal tindre barra.

Treballadors professionals

I parlant d'energia, ací en tenim una de bona, que ja és tot un clàssic als tafaners. Una de dos, o al nostre ajuntament són uns treballadors descomunals, no pel tamany, pel volum de treball que deuen fer, o uns malbaratadors d'energia. Ho diem perquè cada nit de cap de

setmana es veuen prou llums enceses d'alguns departaments de la nostra casa consistorial a més d'escoltar-se com funcionen a *tuti-pleni* els aparells d'aire condicionat de la casa. Aquest deu ser l'ajuntament que més treballa del *mundo mundial* i el que més hores extra, nocturnes, deu pagar. Així ens agrada, que els nostres funcionaris i regidors no tinguen horari, com a servei públic que són. Ara, el que trobem estrany és que les portes d'accés a l'ajuntament estiguen totes tancades i barrades. Clar, qui ha d'anar a eixes hores? Deuen estar aplicant la dita eixa que conta que amb la porta tancada s'avança més la faena. I és que en les nits d'estiu on es pot estar millor... que a la casa de tots els benicarlandos, l'ajuntament? I si, a més, estan fresquets...

Pacífic glub

Un tafaner vagarós estava prenent-se una orxata en el famós quiosquet de Pepito. A la mateixa hora i en el mateix lloc, els dos Polis Locals amb bicicleta es van acostar al

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

Anem a parlar clar. Ja comença a ser l'hora de llevar-nos les caretes i demostrar qui som i de part de qui estem. Ara resulta que tot el que s'està fent al poble és gràcies a Carod Rovira i el seu partit antiespanyol, antivalencià i imperialista. Prou. Ja està bé, senyora meua. No hi ha cap dubte que Rodríguez Zapatero governa l'estat gràcies a unes aliances estratègiques que ha signat de manera fosca amb els nacionalistes catalans. Tothom té clar que dins de les clàusules d'aquests pactes subscrits entre el dimoni estatal i el dimoni català hi ha la discriminació, marginació i l'ofegament de la nostra terra i, per extensió, de tots els valencians. Gràcies a aquest sinistre acord, els valencians no temin aigua per a regar els camps de golf que els altruistes empresaris de la construcció van construir amb la noble finalitat de popularitzar aquesta sana pràctica esportiva. No ens volen donar l'aigua de l'Ebre, que és tan nostra com d'ells. Ara mateix podria continuar parlant de més mostres de discriminació envers el nostre territori, però que no faré perquè no vull escalfar més els ànims de la gent. Per això he vist amb estupor com a la seua revista lloaven les inversions del ZP al nostre poble amb el seu "plan e". He llegit les obres que ha pagat aquest govern antivalencià i què vol que li diga. Ara mateix podria agafar-les una a una i analitzar-les, però no ho faré perquè seria massa llarg i no cabria en aquesta pàgina tot i que, de moment, podria dir que la majoria d'elles no ens solucionen la vida. Però el que és ben cert és que a vostès se'ls ha vist el llautó. Però que no saben que hi ha una cosa que es diu el plan Camps? Que no saben

que Mundo s'ha mogut, ha fet gestions i una immensa pluja de milions està a punt de caure damunt de Benicarló? To això ho dic perquè un senyor del poble del costat que, a més a més, fa de segon de l'alcalde del mateix poble, ho ha dit varies vegades per la tele: que Mundo fa moltes gestions. I jo m'ho crec. Crec i crec. I m'ho torno a creure. Puc vore Mundo entrant a sac pels despatxos de les conselleries demanant per al seu poble, com ha de ser i com sempre ha fet.

La secretària autonòmica de turisme és del nostre poble. Suposo que això també s'haurà notat a l'hora d'aconseguir coses per a millorar allò que no és millorable de cap de les maneres. Tòpics i més tòpics que repeteixen una vegada i una altra tot els polítics que estan portant coses relacionades amb el turisme i que no penso tornar a escriure més.

Passo pàgines i més pàgines. Veig coses molt interessants, però res que em faça seguir escrivint. El que més m'ha agradat han estat els dos articles de Bausà sobre la grip nova. No sé què fa l'escut franquista de Benicarló a la meua pàgina. Que no hi havia res més que posar? Alguna xiqueta de camal curt, per exemple, com

al doctor Climent també m'agradaria.

En arribar a la pàgina catorze, m'he emocionat. De veritat li dic, senyora Garcia, que la notícia que hi apareix m'ha arribat a l'ànima. Ni més ni menys que la comissió femenina d'una falla se n'ha anat de sopar per a parlar "dels millors moments de les passades festes". Ai, quina emoció! Per suposat, abans de fer el sopar, les dones dels fallers hauran demanat el reglamentari permís als seus respectius marits fallers. Ja se sap que si no fora pels fallers les falles no existirien. I també sabem que les dones falleres estan a la falla perquè l'home faller les deixa fer, però ben tutoritzades i sempre a les seues ordres. He mirat la foto i, efectivament, totes són dones falleres. I quan dic totes vull dir totes les de la foto. Segons ens conta el cronista, la cosa es va acabar prou tard "entre un gran ambient faller". Anem a vore cronista, com pot haver un gran ambient faller si no hi havia l'ànima de les falles? Si no hi ha cap faller, no pot haver ambient faller. L'ambient podria haver segut un altre, però no faller. A vore si ara la gent es pensarà que posant un duo que toque "València" ja està format l'ambient faller. Deixem-ho en "un gran ambient". Ja queda bé.

Kylix: Un plat del que encara podríem menjar

El kylix. Altra vegada queda palesa que la tendència a menysprear allò que ens és propi és una constant del nostre caràcter.

En primer lloc hauríem de reclamar aquesta antiguitat permanentment, no perquè ens pertanyi a nosaltres més que als de la capital, sinó perquè pertany a aquest lloc geogràfic i és ací on la seua rellevància s'acreu. És una batalla perduda que ens recorda al cas de la dama d'Elx. Però resulta que de moment els guardians del tresor tenen un bon motiu, encara que segurament ells no siguin sabedors, per a no deixar en el nostre "museu" la tan preuada peça. No sabríem què fer amb ella. Mentre en la resta del globus, incloent llocs no civilitzats, es posa en valor cultural i econòmic qualsevol singularitat local, des de les tribus que ensenyen les seues danses als turistes fins a les misterioses "cares de Belmez", ací a Benicarló no res. I no es tracta de llançar-se a aventures desconegudes ni d'innovar, això sabem que fa massa por a la nostra classe política local, només de copiar el que es fa en altres llocs. No fa falta, encara que es podria, un complex tan

693

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

impressionant com el que envolta a les coves d'Altamira, per exemple, no visitables per cert des de fa anys i que, no obstant això, segueixen atraient multitud de visitants gràcies a la recreació i al museu que les acompanya. No fa falta tampoc, encara que seria desitjable, una campanya corporativa d'identificació del Kylix amb la nostra ciutat, que seria una manera de reivindicar-lo, com en el cas del castell de Peníscola, un cas més que proper de rendibilitat històrica. Un començament seria dotar al personal, o "persona" millor dit, que cuida del poblat de més facilitats per desenvolupar la seua tasca i també aprofitar el gran espai que dona entrada al poblat per a muntar "la paraeta". Són coses molt fàcils i poc costoses per aquells que saben fer-les, molt difícils per els que han estat col·locats per obligació política, estómacs agraïts que van a parar a espais culturals per a evitar mals majors. Parlant clar: s'imaginem que ningú es banyés a la platja perquè no hi tinguérem dutxes, ni quiosquet, ni vigilants, ni publicitat, ni passeig, ni aparcament? No seria un disbarat turístic? Doncs el mateix passa amb el poblat i la culpa és dels que cobren per tal inoperància.

Per Xavi Burriel

títol: "Mi elenco de obras"

El còmic

El còmic

Carxofa: Per al consell de redacció de La Veu i tots els seus lectors. Com tots els anys, el divendres farem el sopar d'estiu de La Veu. És per això que ens donem la carxofa per a poder seguir sis mesos més oferint-vos el nostre TBO. No cal dir-ho, el millor dels tres del poble. Si no ens ho deim nosaltres qui ens ho ha de dir? Per cert, el sopar ens el paguem nosaltres, no ens invita ni la redacció ni ens el subvencionen. Ni tampoc rebem regals de ningú.

Panissoles, moltes panissoles, per els nostres polítics, tant a nivell de l'estat com del país. Tant uns com els altres han deixat el nostre país a la cua de les autonomies en qüestió de finançament. Els primers, els de ZP, que no és que ens consideren poc, no, simplement, ni ens consideren. I els segons, per tal de mantenir la poltrona, i amagar vestits i bolsos i anxoves, i tot el que imaginem i no sabrem mai, no tenen temps ni capacitat perquè els valencians puguem estar a la mateixa alçada que la resta de ciutadans de l'estat.

laveubenicarlo@terra.es

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info
La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassó

www.3x4.info

- Pañella: "no és cert que en aquests moments no es puga crear encara la línia de rodalies Castelló-Vinaròs"
- Els Ports s'unirà a l'Aplec de la Mata
- Canvi de càrrecs a la confraria Sant Antoni Abat de Benicarló
- Naix la Veu de la Tinença

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

